

Sygn. akt VIII U 1105/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 września 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
na posiedzeniu niejawnym w składzie:

Przewodniczący:	sędzia (del) Magdalena Kimel

po rozpoznaniu w dniu 3 września 2019 r. w Gliwicach

sprawy Z. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania Z. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 7 maja 2019 r. **nr** (...)

oddala odwołanie

(-) sędzia (del.) Magdalena Kimel

Sygn. akt VIII U 1105/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 maja 2019 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. działając na podstawie art. 50a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił ubezpieczonemu Z. B. prawa do emerytury górniczej ze względu na wiek wskazując, że świadczenie to zostało mu już przyznane decyzją organu rentowego z dnia 6 sierpnia 2013 r.

Z powyższą decyzją nie zgodził się ubezpieczony. Wniósł odwołanie, w którym domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do spornego świadczenia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony Z. B. urodził się (...) W dniu (...) ukończył 50 rok życia, a w dniu (...)r. 55 rok życia.

W dniu 6 sierpnia 2013 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej ze względu na wiek, zgodnie z art. 50 a ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

(dalej w treści: ustawa emerytalna). Świadczenie zostało przyznane od 1 lipca 2013 r., tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym ubezpieczony złożył wniosek.

W dniu 26 kwietnia 2019 r. ubezpieczony wniósł ponownie o przyznanie mu prawa do emerytury górniczej ze względu na wiek (ukończenie 55 rok życia), tj. z art. 50 a ust. 1 ustawy emerytalnej.

Zaskarżoną decyzją z dnia 7 maja 2019 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do ww. świadczenia z przyczyn wyżej wskazanych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego jako bezzasadne podlegało oddaleniu. Zaskarżona decyzja okazała się prawidłowa.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, że ubezpieczony otrzymuje emeryturę górniczą ze względu na wiek z art. 50 a ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Natomiast spór sprowadza się do tego, czy jest on uprawniony do emerytury górniczej ze względu na wiek w innym wariantcie, tj. z art. 50a ust. 1 ustawy emerytalnej.

Zgodnie z art. 50a ust. 1 ww. ustawy górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) ukończył 55 lat życia;
- 2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;
- 3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W myśl ust. 2 ww. przepisu, wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat

Natomiast, zgodnie z art. 50c ust. 1 ustawy emerytalnej za pracę górniczą uważa się zatrudnienie:

- 1) pod ziemią w kopalniach węgla, rud, kruszców, surowców ogniotrwałych, glin szlachetnych, kaolinów, magnezytów, gipsu, anhydrytu, soli kamiennej i potasowej, fosforytów oraz barytu;
- 2) pod ziemią i przy głębieniu szybów w przedsiębiorstwach budowy kopalń określonych w pkt 1 oraz pod ziemią w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących dla tych kopalń roboty górnicze lub przy budowie szybów;
- 3) pod ziemią w przedsiębiorstwach montażowych, przedsiębiorstwach maszyn górniczych, zakładach naprawczych i innych podmiotach wykonujących dla kopalń określonych w pkt 1 podziemne roboty budowlano-montażowe, roboty przy naprawie maszyn i wdrażaniu nowych urządzeń; pracownikom zatrudnionym w tych przedsiębiorstwach, zakładach i innych podmiotach uznaje się za pracę górniczą te miesiące zatrudnienia, w których co najmniej połowę dniówek roboczych przepracowali pod ziemią;
- 4) na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w

drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin;

5) pod ziemią na stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalń, przedsiębiorstw i innych podmiotów określonych w pkt 1-3, a także w kopalniach siarki i węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach, o których mowa w pkt 4, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego;

6) w charakterze członków drużyn ratowniczych kopalń określonych w pkt 1 i 4, mechaników sprzętu ratowniczego tych drużyn oraz w charakterze ratowników zawodowych w stacjach ratownictwa górniczego;

7) na stanowiskach maszynistów wyciągowych na szybach oraz na stanowiskach sygnalistów na nadszybiach szybów w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w pkt 1 i 2;

8) na stanowiskach pracy pod ziemią w nieczynnych kopalniach wymienionych w pkt 1;

9) na stanowiskach instruktorów zawodu w górniczych polach szkoleniowych pod ziemią oraz w kopalniach siarki i węgla brunatnego.

Jak natomiast stanowi art. 50c ust. 2, za pracę równorzędną z pracą górniczą uważa się:

1) zatrudnienie na stanowiskach wymagających kwalifikacji inżyniera lub technika w zakresie górnictwa w urzędach górniczych, jeżeli zatrudnienie jest związane z wykonywaniem czynności inspekcyjno-technicznych w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w ust. 1 pkt 1-4, pod warunkiem uprzedniego przepracowania w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w ust. 1 pkt 1-4 co najmniej 10 lat pod ziemią, na odkrywce w kopalniach siarki lub węgla brunatnego, a także w kopalniach otworowych siarki albo na stanowiskach dozoru lub kierownictwa ruchu;

2) zatrudnienie przy innych pracach, nie dłuższe niż 5 lat, do których pracownicy wykonujący prace określone w ust. 1 i w pkt 1 i 2 przeszli w związku z likwidacją kopalni, zakładu górniczego, przedsiębiorstwa lub innego podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1-4

Z przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wynika, że ubezpieczony otrzymał już emeryturę górniczą ze względu na wiek na podstawie art. 50a ust. 2 ustawy emerytalnej. Świadczenie to zostało mu przyznane decyzją organu rentowego z dnia 6 sierpnia 2013 r. Ukończył on wówczas 50 rok życia. W dalszej kolejności ubezpieczony domagał się ponownego przyznania mu prawa do emerytury górniczej ze względu na wiek, lecz na podstawie art. 50a ust. 1 ww. ustawy, a więc w związku z ukończeniem 55 roku życia. Wbrew twierdzeniom ubezpieczonego, emerytury ze względu na wiek z art. 50a ust. 1 i ust. 2 ustawy emerytalnej są rodzajowo tożsamymi świadczeniami.

Wskazać należy, że w uzasadnieniu do wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 5 marca 2013r. (sygn. akt III AUa 1117/12), Sąd ten, analizując przesłanki nabycia emerytury górniczej określone w art. 50a ust. 1 i art. 50a ust. 2 ustawy wskazał, że przewidziana w art. 50a ustawy emerytalnej górnicza emerytura, której nabycie ustawodawca wiąże z osiągnięciem stosownego wieku, uzależnionego od określonego okresu pracy górniczej przewidzianej w art. 50c ust. 1 ustawy emerytalnej – pomimo, iż warunki do jej uzyskania określono w dwóch odrębnych ustępach tego przepisu, faktycznie stanowi rodzajowo tożsame świadczenie.

W tym samym uzasadnieniu Sąd Apelacyjny w Katowicach wskazał, że ustawa o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – wśród rodzajów emerytur górniczych rozróżnia emeryturę górniczą bez względu na wiek i zajmowane stanowisko w przypadku wykonywania pracy górniczej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, przez co najmniej 25 lat przyznawaną na podstawie jej art. 50e ust. 1 oraz przewidzianą w art. 50a emeryturę górniczą

w obniżonym wieku 55 lub 50 lat przy 10 lub 15-letnim okresie pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1 w ogólnym okresie ubezpieczenia górnika (20/25 lat).

Sąd orzekający podziela powyższe stanowisko, że emerytura górnicza określona w art. 50e ustawy (bez względu na wiek) oraz emerytura górnicza określona w art. 50a ustawy (ze względu na wiek) to dwa różne świadczenia. Natomiast art. 50a ust. 1 i ust. 2 ustawy odnosi się do tego samego świadczenia tj. emerytury górniczej ze względu na wiek.

W związku z powyższym, skoro ubezpieczony jest już uprawniony do emerytury górniczej przyznanej ze względu na osiągnięciu wieku 50 lat (art. 50a ust.2), to nie może on nabyć ponownie prawa do emerytury górniczej w związku z ukończeniem 55 lat (art. 50a ust.1).

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴§1 kpc oddalił odwołanie jako bezzasadne.

(-) sędzia (del.) Magdalena Kimel